

4. Посачяне на Еничеры-ты

Мѣсто-то на Атмедапъ, кое-то е задъ бѣлы-
ты стѣны на сарая, забѣлѣжено е съ най-гольмо е-
дно дѣло на Султанъ Махмудово-то царуване, то
е истрѣбване-то на Еничерскыя корень. Тая мѣрка
коя само, можяне да подмлади и оживи имперіѣ-тѣ,
произведе едно отъкрѣвопролитны-ты и най-печалвы
позорища, дѣло ни едно царство не е имало въ
лѣтописы-ты си. И до днесъ още вижда ся написано
съ бѣлѣцы отъ гюлета-та и пожаръ надъ сичкы-ты
памятницы, кои-то ся намирать на разваленыя Ат-
медапъ. — Махмудъ го приготви съ едикъ дѣлобжъ
политикъ и го свърши съ геройство. Единъ случай
опрѣдѣли послѣдныя бунтъ: — Нѣкой си офицеръ Е-
гиптаинъ удари одного Турскаго войина; Еничере-ти
притурихъ котлы-ты си [това е было знакъ на не-
благодарность-тѣ имъ]; Султанъ-тѣ наученъ и при-
уговоренъ за сичко, бѣше на едно съ пеговы-ты
сѣвѣтницы, у едикъ отъ градины-ты си на Бешикъ-
танъ край Босфора. Като става отъ тамъ отива на
сарая си, и зема святѣ-тѣ знамѣ Мохамедовъ; мюф-
тинъ и улемъ събрали около святѣ-тѣ знамѣ рѣша-
вать Еничерско-то истребване; рѣдовна-та войска
и сичкы-ти вѣрни мусюлмани ся обрѣжжавать и съби-
рать-ся при Султана; той самси на конь повежда
войска-тѣ отъ сарая и напрѣдъ; Еничере-ти събрали
на Атмедапъ отдавать му приличіѣ-тѣ почестъ; Н.
В. прѣминува многожды прѣзъ бунтовно-то пѣть
множество, самъ на конь и много пѣтъ подпадна подъ
смертны покусенія; нѣ распаленъ отъ едно дѣрзновение